

кать ма да носа байрякъ; а даватъ ми да вода невѣста! Хубава работа! О, леле, мамко, умрѣхъ си отъ смѣхъ!

Пѣйо.

Който са е врѣкалъ да служи на отечеството си, той трѣба да му служи на сѣкаде.

Павле.

Какво отечество? Нема и който краде момичета служи на отечеството си? Ако твоите думи сѫ прави, то азъ отъ сега нататаќъ ща да захвана да крада ко-кошки; а когато ма хванатъ, то ща да имъ кажа: „пу-нете ма, защото азъ служа на отечеството си.“ Ехъ, стари Христо, вѣхта ти войводо, мислилъ ли си, че синътъ ти ще да бѫде кокошаринъ? „Синко Павле, ми казваше ти, бѫди юнакъ, като баща си, и дѣто срѣшишъ турчинъ, то го прати да ъде пилавъ при Мохамедовица.“ Не измѣт-нахъ са азъ на тебе! Отъ сега дѣцата щатъ да ми са подкривятъ и ще да ми викатъ: „Павле, кради невѣсти, Павле, кради кокошки!“

Пѣйо.

Мѣлчи да та не чуе дѣдо ти Никола, защото ти отрѣзыва езикътъ.

Павле.

И дѣдо ми Никола са е оженкарилъ на стари го-дини! Я кажи ми ти, мой брате Пѣйо, за какво ни е това момиче да го крадеме? Не искате ли вие да направите войска отъ крадени момичета? Ама щатъ да бѫдатъ юнаци! Рассказватъ, че въ старите времена било такова едно царство, въ което войниците биле жени. Тия жени биле да толкова силни, щото и Александъръ